

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5298/2026
11.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца РС Основно тужилаштво у Нишу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Миленковић, адвокат из ..., ради одређивања мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 62/26 од 10.02.2026. године, у седници одржаној 11.06.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 62/26 од 10.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П2 1098/25 од 08.12.2025. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је забрањено туженом да даље узнемирава жртву насиља – снаху ББ из Ставом другим изреке, одређено је да ова мера заштите насиља у породици ће трајати годину дана.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 62/26 од 10.02.2026. године, одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревидент

указује на битне повреде поступка учињене пред првостепеним судом које нису дозвољен ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 27.05.2024. године, дошло је до расправе између јетрва: супруге туженог ВВ и овде сведока ББ јер се ББ син, малолетни ГГ играо моторним тримером. Том приликом, ВВ је негодовала, јер тример може да се поквари, потом је дошао тужени и почео да виче на ББ рекавши да је: „ГГ малоуман и да су сви такви“, због чега му је она рекла да се не понаша тако и да остави дете на миру, а тужени је тада ББ у присуству њеног супруга, свог брата ДД, упутио речи: „Шта ти хоћеш, ... те у уста, курво једна, ... си се са сто њих, могао бих и ја да те ... “. Поводом наведеног догађаја туженом је изречена хитна мера и то привремена забрана могућем учиниоцу да контактира жртву насиља, своју снаху ББ и прилази јој у трајању од 48 сати, а која је по предлогу Основног јавног тужилаштва Нпт. 474/24 од 28.05.2024. године, продужена решењем Основног суда у Нишу Нп бр 397/24 од 28.05.2024. године. Тужени је након овог догађаја напустио Србију и сада ради у

На основу извештаја Центра за социјални рад ... од 10.06.2024. године, утврђено је да породица праћена у дужем временском периоду, да чланови сматрају да ББ бурно реагује на сваку несугласицу међу укућанима и члановима шире породице, да је несарадљива и склона конфликтима. На питање зашто је ударила јетрву, одговорила је „рука је сама кренула“ чиме по мишљењу центра не прихвата одговорност за сопствено понашање. Породица је показала висок степен потешкоћа у комуникацији те је орган старатељства коначног мишљења да постоји ризик од рецидива породичног насиља. На основу извештаја Центра за социјални рад ... о породичном насиљу од 06.10.2025. године, утврђено да исти рађен на основу разговора са потенцијалним учиниоцем, жртвом насиља, члановима породице, теренском посетом и анализом списка предмета те да је породица ... на евиденцији код овог центра по више основа: родитељи АА евидентирани су као хранитељска породица, брат ДД је лице према коме је од стране Основног суда у Нишу донета пресуда П2 232/23 од 08.05.2024. године, на основу које је одређена мера насиља у породици у трајању од годину дана у односу на ванбрачну супругу ББ, те по мишљењу органа старатељства, постоји ризик од рецидива породичног насиља с обзиром да је реч о проширеној породици која живи у истом дворишту те је потребан висок ниво разумевања, отворена комуникаца и спремности на попуштање и толеранцију те је Центар за социјални рад мишљења да је сврсисходно предложити меру заштите од насиља у породици јер би се на тај начин спречило рецидив породичног насиља.

Код тако утврђеног чињеничног стања, суд је изрекао меру заштите од насиља у породици туженом, након што је оценио да су испуњени услови за издавање такве мере, јер је критичном приликом дошло до дрског и безобзирног понашања од стране туженог, те да је тужени сведока ББ вређао и раније те да је предложена мера прописана одредбом члана 198. став 2. тачка 5. Породичног закона адекватна и сврсисходна те да се њоме могу створити услови за проналажење решења у циљу превазилажења настале породичне ситуације и стабилизацији породичних односа односно да у конкретном случају се може извршити превенција даљег вршења насиља како би се у будуће спречило узнемиравање и насиље и обезбедило спокојство и безбедност жртве, и то у трајању од годину дана чиме би се ББ заштитила од насиља у породици и даљег узнемиравања од стране туженог.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права. Чланом 197. става 1. Породичног закона прописано је да насиље у породици је понашање којем један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство другог члана породице, а насиљем у породици се у смислу става 2. тачка 6. овог члана, сматра нарочито вређање као и свако дрско, безобзирно и злонамерно понашање. Уколико суд утврди да постоји насиље у породици, овлашћени да у смислу члана 198. Породичног закона, одреди једну или више мера заштита од насиља у породици, којом се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим чланом породице, које су одређене таксативно, по систему енумерације, тако да суд није овлашћен да одреди било какву другу меру.

Законска дефиниција насиља у породици омогућава свеобухватну заштиту, спречавање и сузбијање насиља у породици обухвата све могуће видове испољавања насиља те је свако дрско, безобзирно и злонамерно понашање којим се угрожавају основне вредности људског бића – његов телесни интегритет, душевно здравље и спокојство. Овако широко дефинисање појма насиље у породици је неопходно како би се омогућила правовремена реакција институције система на насиље у породици, то јест одређивање мере заштите од насиља у породици док оно још увек није попримило теже облике, јер се тиме може прекинути процес ескалације насиља. Сви видови насиља према члану породице, између осталог вређање, дрскост, безобзирност и злонамерност, су компоненте насиља у породици, његова суштинска обележја, која га јасно разликују од дозвољеног понашања. Ови појмови представљају типичне правне стандарде, чију садржину суд треба да попуни својим судом вредности. Даљи критеријуми за конкретизацију оних правних стандарда довели до адекватне и правовремене реакције на насиље у циљу њеног спречавања, неопходно је да суд покаже „нулту толеранцију на насиље“, што подразумева да се свако понашање које одступа од стандарда „нормалног опхођења и комуникације са члановима породице“ квалификује као насиље у породици.

Мере заштите од насиља у породици изричу због већ испољеног насиља. Извршено породично насиље, без обзира интензитет и облик испољавања, довољан је разлог за изрицање мере породично првне заштите, при чему треба имати у виду да породично насиље, по правилу, има узлазну линију у виду облика испољавања и последице које изазива, због чега је неопходно изрицање мере заштите онда када насиље још увек није попримило теже облике. Сврха заштитних породичних правних мера јесте да се њиховом применом спречи поновно извршење насиља у породици, да се обезбеди нужна заштита од физичког и психичког интегритета, здравља и личне безбедности члана породице изложеног насиљу, као и да се отклоне околности које погодују и подстичу понављање насиља, односно извршење других видова насиља. Која мера заштите ће се изрећи зависи од конкретне радње која представља насиље у породици, опасност која се том радњом изазива, узнемиреност члана породице за тако предузете радње, његове угрожености, као и процене степена опасности од поновљеног насиља.

Супротно наводима ревизије, по оцени Врховног суда, у конкретном случају у понашању туженог су се стекли елементи насиља у породици. Тужени је према утврђеном чињеничном стању у дужем временском периоду вређао снаху ББ, говорио увредљиве речи и имао такво понашање које се може оквалификовати као понашање којим се угрожава душевно здравље и спокојство члана породице. Услед наведеног,

правилна је оцена нижестепених судова да је како је тужени показао склоност ка вербалном насиљу, оправдано одређивање мере заштите од насиља у породици како би се постигла сврха заштитних породично-правних мера, у циљу обезбеђивања снахи ББ мира, спокоја, безбедног живота без страха од даљег насиља.

Осталим наводима ревизије туженог понавља наводе истакнуте у жалби. Другостепени суд је оценио све жалбене наводе туженог који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби и за своју одлуку је дао јасне и образложене разлоге. Њима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић